

1 číslo stojí len 2 hal.

Ročník II.

V Uh. Skalici, dňa 10. septembra 1904.

Číslo 37.

„POKROK“ vychodí každý piatok.

Adresa pre všetky zásielky:

Josef Tealík Uh. Skalica (Szakolcza).

Oznamy (inzeráty) účtujú sa levne a
platia sa vopred.

POKROK.

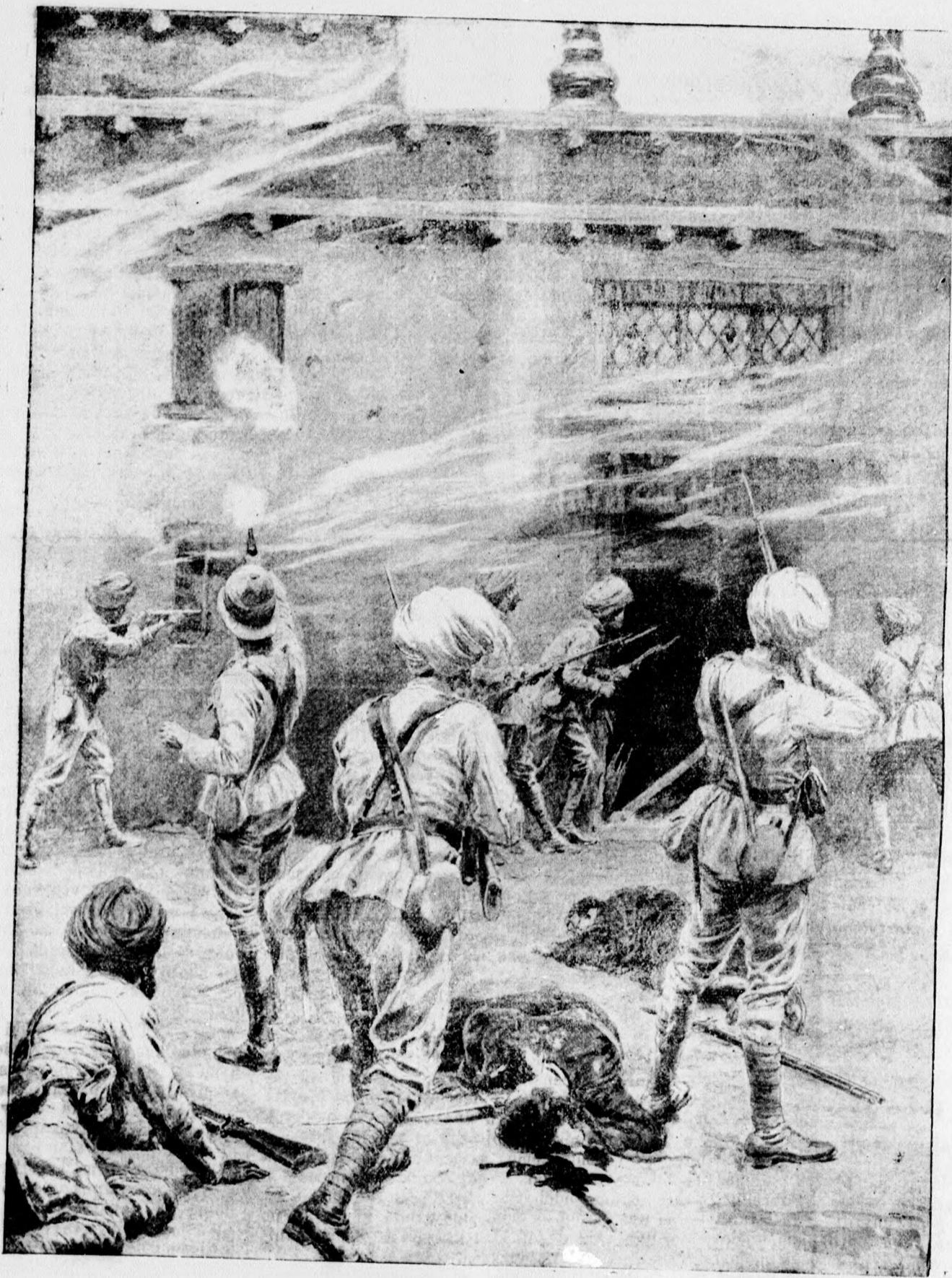
Predplatné poštou:

Na celý rok 2 kor. — Na pol roku
1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii
a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov
stojí 2 hal.

Predplatné do cudzozemska 5 kor.
Bezmenné a nevyplatené dopisy sa ne-
prijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

Angličania v Tibete.

Štyri hodiny prudkej palby u kláštora Naini v Tibete. Scéna, vyznačujúca silný odpor, ktorý domorodé vojsko tohoto tajomného kraja Angličanom do cesty kladie. Sborný generála Macdonalda, ktorý velí celej výprave do Tibetu, po dlhom, namáhavom a vysilujúcom pochode ku Gyantse zastavené boly prudkou palbou, ktorá prekvapila Angličanov netu-šiacich nebezpečie u Naini, kde stojí ohromný kláštor, z ktorého urobená bola silná pevnosť, ktorá presile anglickej vzdorovala plné štyri hodiny. Palba pôsobila medzi Angličanmi hrozne. Celé rady útočiacich klesaly k zemi a mnoho dôstojníkov bolo usmrtených i ťažko ranených. Angličania, ztratiac tam dvoch výborných dôstojníkov, kláštor konečne dobyli, a zapálie miesto ono, pokračovali v ďalšom pochode na Gyantse, kde ich očakávajú nové svízele.

Dobrá rada!

Sedliaci, pozor! prečítajte si tento článok! Na zimu bude málo krme a kúpiť si ju nenie možno pre ohromnú drahotu, dávne roky nebola tak drahá, ako teraz. Dobytok ale nemá žiadnej ceny, v iných stoliaciach nad mieru klesol tak, že za polovičnú cenu ho možno dostať a preto roľníci, ktorí máte dostatočnej krme, zakúpajte dobytok tento a prezimujte ho, na jar bude mať dobrú cenu. Členovia skalického mliekarského družstva mali by príležitosť lacné kravy si zakúpiť, veď u nás je krme dost, slama krásna, seno pekné a repy bude tiež. Nepredávajúce teraz dobytok váš, veď na jar dvojnásobnú cenu zaň dostanete.

Ale teraz prídem k tomu najhlavnejšiemu! k úžere s dobytkom! Na okoliu našom rozkvitá úžera s dobytkom a tomu by sa teraz zaraz mohol koniec urobiť.

Páni Morici a Jakuby majú stá a stá kusov statku, najviac volov po sedliackych maštálach „na polovic“.

O tejto veci sme už viac razy písali a proti úžere tejto hlas svoj pozdvihli, ale bez výsledku. Najviac trpia pod týmto vrbovčania, ale aj po iných dedinách sa nachádzajú takýto otroci. Zima je pred nosom a krme niet. Sedliaku rátať, čo ťa budú tie volky do jari košovať, keď budeš pre ne krmu kupovať.

Úžerník Jakub ti tie volečky vo vysokej cene odovzdal, cez zimu, keď ich budeš chcieť prezimovať, ohromné peniaze ťa to bude stáť, úplne na mizinu vyjdeš, na jar dostaneš výdelku 10—15 zlatých a prekrmíš 100 zlatých najmenej. Vieš, čo máš urobiť?

Rýchlo si urob podzimnú prácu, potom zober volky tvoje a zaveď ich Moricovi, nech si ich sám prezimuje a kŕmi. Riekni mu, že mu ponecháš celý jarný výdelok, len nech si ich on sám kŕmi.

Teraz by mohli naše úrady preukázať, že im dobro ľudu na srdci leží a sto a sto rodinám by bolo odpomôzeno.

Nedrž teda úžernícky dobytok, ale vráť ho úžerníkovi nazpät, lebo ťa vyzerie.

Tolko krme ale bude mať každý, že 2—3 kravičky, alebo junečky by bol v stave prezimovať, dobytok je teraz lacný a preto sedliaku, keď si vrátil úžernícky dobytok a nemáš peniaze, choď do peňažného ústavu na pr. do „skalickej sporiteľne“, do „Pomocnej pokladnice“ v Skalici, do „úverkového spolku“ v Radošovciach, do „ľudovej banky“ v Šaštíne, v Myjave a v Senici, vypožičaj si lacné peniaze, zakúp si lacného dobytku a ten bude tvojou vlastnosťou, tvojím majetkom a nebudeš sa mozoliť na úžerníka.

Sedliaci, vraťte úžerníkom dobytok jejich, nech si ho sami kŕmia! *Roľník.*

Dopisy.

Prešporská stolica.

— Z Ivanky. Slávny pane. Keď ste nás tak láskave oslavovali vo vašom „Pokroku“, aby sme sa aj my pera chytili a pochválili alebo postažovali, nuž, reku, oprobujem, takže mne to pôjde, lebo ja som veru málo v mojom živote písal, leda keď som syna musel karhať, aby sa mne na tej vojantčine poriadno choval a moc peňazi mne nemárnil. Prosím vás, čo sa vám zdá v mojich riadkoch strapaté, učešte to a hrbaté urovnajte, aby to malo formu, abych sa nemusel haňbiť aspoň žene a kmotrovi pochváliť sa, že veru nie len hubou mlieč viem, ale i do novin napíšem, takého ona muža a on kmotra má.

Srdečne Vám dakujeme za rozposlané novinky. To sú prvú papršleky svitania. Rozchytali sme čísla jak rybičky otrusinky, čo im do vody nasypú. Nech Pán Boh požehná nášho

pána farára a Františka Lužu, že sa aj tak začínajú o nás starať. Veru už je čas, aby sme si už popretierali oči a siahnuli po duševnom pokrmu, lebo so žalostou priznať musím, že naša obec je v tomto ohľade veľmi zaostalá. Sedíme jak vo tme a ináč sa to ani porozumeť nedá, že medzi toľkým dobrým a sporiadným ľudom, toľko nemiernosti a surovosti sa nachádza. Surovosť a opilstvo jedine vzdelaním, dobrým čítaním sa dá vykynožif. Veru tak. Aj pekný príklad bych vám vedel na to povedať. Keď by ste boli pred časom znali Janka Rígu! Nechcem zahojené rany odkrývať, ale len pre príklad hovorím, veru to nebolo k potešeniu. A ten človek jakosi sa vám dostal k dobrým kresťanským slovenským novinám. A to jak keď by dar Duchu svätého bol do neho vstúpil čítal, čítal, rozmýšľal a dnes je vám z neho taký poriadny človek, až bohumilo. Radosť sa s ním shovárať.

Miesto starých telesných pôžitkov pije nápoj duševný, deti poriadne vychováva. Na toľko dospel, že on jediný si dá donášať aj „Slovenský Týždenník“ a častejšie nám ho požičiava, kamaráte Janku, odpustiť, že som ťa takto do novin dal a pre dobrý príklad je to vec užitočná. Ešte raz vám dakujeme za tie novinky a prosíme vás, pošlite nám ich zas. Ten krajciar veru radi dáme. Keď mi toto poďakovanie pekne učešané uverejníte, to sa veľmi poteším. To si budem po druhý raz viacej trúfať a odpíšem Vám niečo o našich hoľoch, ktoré sme predošlú nedeľu slávili. Pozdravujem aj toho brata, čo to ten predošlý list od nás písal. Dobro to napísal. Zdraví skazovali. Tých vajnorákov, našich susedov, tak nechváľte, aby sa nad nami nenadnášali. S Panom Bohom.

— Do Trnavy. Shromáždenie Spolku Sv. Vojtecha. — Pominul sa krásny deň slovenských katolíkov! V srdciach našich ešte zvučí ohlas slávnosti dňa 30. augusta. Na valné shromáždenie každý člen spolku dostal pozvánku i s krásnym programom. Už predošlého dňa sa hlnuli hostia. Zo všetkých vlakov. Schádzali sa na vopred určenom mieste, aby sa osobne poznávali, súc presvedčení, že osobná známosť býva najlepšou zárukou každej akcie účinku.

Večer o siedmej začalo sa výborové shromáždenie. Panovala najväčšia shoda a láskavosť. Protivy sa uhladily prívětive, aby sa zajtrajšie shromáždenie činu skvelejšie podarilo. Na stole ležaly počty a sporiteľné knižky, z ktorých sa jeden každý mohol presvedčiť o silných základoch spolku. Po výborovom zasadnutí šli sme na miesto mestským pripravovým výborom určené miesto k večeri, aby sme sa znovu s prislými hosťami vítať mohli. Po večeri ti, ktorí sa na vyzvanie správy popredu prihlásili, šli na svoj určený nocľah. Mnohých z neprihlásených pozvali tamejší dobrosrdeční ľudia za svojich hostov, aby tak napriadali sväzky známosti a lásky.

30. ráno o 8. hodine, keď zazvonil veľký zvon u Otcov sv. Františka, už mnohí sme boli pred chrámom a domom spolkovým shromáždení. Chrám i dom bol ozdobený zástavou krajienskou a pápežskou a dvorana domu pekne pod zeleným zdobeným podiu nom, povzneseným miestom, odkiaľ sa malo rečníť a kde mali zaujať miesto úradníci a výbor a starší páni.

O deviatej hodine sozváňali na všetky zvony a chrám bol už nabitý, jak členmi tak nábožným obecenstvom. Zarazilo sa nám od radosti srdce, keď sme videli infulovaného prelata pri posluhe, dvanástich kňazov a šesť svetských z výboru kráčať ku oltáru, aby priniesol obeť Bohu Všemohúcemu na úmysel povznesenia spolku. Zaspieval „Veni Sancte Spiritus“ a celý chrám podchytil: Prijď o Bože Duchu sv. Pod sv. omšou sa spievalo: „Bože verím“ a po pozdvihovaní o vel. sv. Oltárnej a po prijímaní: Tisíckrát buď pozdravená.

Po sv. omši vystúpil na kazateľnicu, od výboru zvláštne k tomu pozvaný rečník a v krátkej síce, ale jadrnej a do posledného slovička príkladne výrečnej kázni veľavýznamné pravdy nám predniesol.

Hovoril, že Boh je pravda, pravda spasila svet, pravda ho spasi i dnes. Ona je jedinou cestou k cnosti a k Bohu a k blahu človečenstva.

Pravdu ale jedine poznaním obsiahneme, k poznaniu pravdy prichádzame vzdelaním, cesty ale k vzdelaniu sú: zkúsenosť, slovo slyšané a slovo tlačené. Zkúsenosť a slovo slyšané dnes

nedostačia. Jedon každý, kto sa chce viac vhlbiť v pravdu večnú a tak priblížiť k Bohu, takže to obsiahne b-z slova tlačeného. Tak teda tou cestou kráčať znamená pre mnohých spasenie, zanedbať ju je mnohým ku zkaze. Po príkladnom odôvodnení týchto pravd rozohnenou dušou nás oduševňoval, chytil do rúk slovo Božie tlačené a rozširovať ho a tak pracovať na spásu duše vlastnej a bližného.

V nábožnom ohľade reč bola dušu prenikajúca, v rečovom ohľade bezvadná, bez všetkých odstínov nárečových a v prednesení majstrovská.

(Pokračovanie).

— Z Vajnora. Pane redaktor, srdečne Vám dakujeme, že ste takú chválu o našej obci priniesli, ale ste veru aj natrafilí na najväčšiu galibu v našej obci, pán dopisovateľ mal pravdu, čo spomenul o našich pánoch. Keď to verejnú pohoršenie zostane, neviem veru, jak to vypadne. Pán farár nám nedávno s kazateľnice čítali, že keď nesieš dar tvoj k oltáru a spaniatáš sa, že tvoj brat má niečo oproti tebe, nechaj tvoj dar stáť, vráť sa, smer sa s bratom tvojim a tak prines obeť tvoju Pánu. Nevieť, či si toho všimli a pán organista tiež sa modlievajú: odpust nám naše viny, jako i my odpúšťame našim vinníkom.

Prosím Vás, neuvěřejte ešte ten dopis o ich záležitostiach, ktoré tak zarmucujú a pohoršujú celú obec. Nedávno sa pred súdom svet-ským pekne smerili, lebo sa ľakli, že by museli po 100 korunách platit, snáď si ešte pripustia k svedomiu myšlienku na súd Boží, kde veru väčší trest ich očakáva. Čo učinili k vóli 100 korunám, učinia to snáď k vóli pokoju a blahobytu obci, k vóli Panu Bohu; smeria sa, keď si to oni nedomyšlia, sberie sa nás niekoľko občianov a poprosíme ich. Výsledok Vám potom sdelim. Kto je múdrejší, ten začne. Obidvaja sa zavelmi múdrych držia a aj sú. Uvidíme, ktorý je múdrejší. Ja myslím, že pán farár by mal byť múdrejší, má aj viac škôl a je duchovná osoba, ktorej obzvláštne musí ležať pokoj Boží na srdci. So srdečným pozdravom zostávam J. L.

— Od nás. Ako viete, tiež som bola na shromáždení v Trnave. Rozpoviem vám to. Koncom aug. prišla som domov, otec sedel za stolom a čítal v „Pokroku“ to povolanie k shromáždeniu — matka ešte dojedala večeru — hovorim otcovi: to a to, a tak a tak. Čeča som vedeť, ako pochodim, až mu poviem, že by som tam tiež rada. „Dievča moje, odvetil on, ešte si len prišlo a už zas chceš do sveta.“ „No, viete tatko, k takej veci každý kresťan musí sa hlásiť.“ — „Tak choď.“ — Na pondelok ráno som sa prichystala k ceste do Prešporka. Matka mi pakovala, akoby som išla na kraj sveta. Sedim vo vozni, mašina frčí a jedem do Trnavy. Príduc tam, predovšetkým hľadím si obstarat nocľah. U Polnitzkého všetko obsadené. Idem do mesta, a z hotelu „Hungaria“ vyzerali, neznáme osoby, doktorci písma. Idem tam. Pod bránou oslovím podomka: „Môžem obsiahnuť byt?“ „I veľmi,“ vraj. „A kde je pán domu?“ Tu sa mi on postaví pred mňa, smekne čiapku a usmievalo pozre na mňa pohľadom, v ktorom sa zrkadlily radosť a márnosť, i obližol sa, akoby mal ústa mädom namazané a vytýčeným ukazováčkou pravej ruky fukal si na prsia, hovoriac: „Však i ja som, prosím pekne, pánom.“ „Tak vykáže mi izbicu“ Ideme hore schodmi na prvé poschodie a vskutku, obsiahnem byt. „Očujete, hovorím k „pánovi“, ja dnes mám ešte istú prácu, a tak opozdene dostavím sa domov. Nebude to vadit.“ — Ó, prosím, slečinko, kedykoľvek pridite. Rácte len zazvonit, veď ja, hľa, tam pod bránou sa zdržujem, a ihneď poslúžim. I botky vám „opucujem.“ Tak som sa dovtipila, čo to za „pána.“ Ináč ale dobrák.

Majúc byt, hovorím si: mala by si dačo schrupnúť a dať hlt by tiež neškodil. Ozbrem si dačo. Idúc mestom, čujem silne, ako na poplach bubnovanie. Už jak zvedavá ženská, tážem sa jedného „hordára“: čo sa to oznamuje? A on vraj: „Slovákov budú lapať?“ Reku: vy grobian! a tým smelejšie sľahla som sebou k Hermanovi a to do zahrady. Tam bolo pár stolov už obsadených: panáčkovia, ablegáti, professori, remeselníci i roľníci. Sarment, však tí Slováci sú preda len chlapáci. Každý svihlý jak topoľ, a k tomu jadro. Všeci sa tu svorne snášali. Sadla som si oso ytne, tak bokom. Srdce mi piesalo, keď som sa na nich pozerala a poslúchala ich reč. Oni nehoovorili, jak mi ZÁ-

horiaci, lež ich reč nesie sa tak pekne, privedie a osobne, ako jejich nátura prináša. — Než sa nazdali, šlo k siedmej hodine, ako k termínu začiatku výborového zasadnutia a preto patriční hrnuli sa do spolkového domu. Nevie, čo a jak to tam šlo, ale niekedy, vraj, duňala miestnosť, akoby v nej dva vejary stály. Obzvlášte pre sv. Písmo že bola jaderná dišputácia, bo jedni pre veľkú prísnosť mluvnice opozdievajú dielo, preto keď jedon z pánov im rieknu: sv. Písmo je potrebnéjšie nežli mluvnica, väčšina shromaždených volala: tak je, a dľaňami tapkala až sa to rozliehalo ako na prázdnej mlátevni

Kým títo páni tu všeličo „trebárs ťažko varili“ pre valné shromaždenie, ja som na nich tu dlho čakala a nemohúť ich vyčkat, šla som na odpočinok. Hovorí sa, že tuho spať nenie dobre, preto, tejto regule primerano, iste len náhodou postarane bolo, by mňa každú chvíľu dačo poštípalo. Reku: toto je zmenšený obrázok veľkej „Hungarie“, v ktorej tiež rôzne neplechý každého Slováka zo všetkých strán žtípu

Druhého dňa, totižte 30. aug slúžil p. podpredseda spolku sv. omšu u p. Františkánov. Po omši pohli sme sa všetci, v obstojnóm prúde, k spolkovému domu. Postavili sme sa na dvore, tu prišli, spolok vedúci, páni a p. podpredseda mal reč, vraj dobre rozmyslenú, len škoda, že málo, ba nič sme nečuli pre semtam chodenie, vŕzenie brány a striedanie podumu. Mnohí v nevole zanechali shromaždenie. Však, vraj, reč tá vyjde tlačou a každý sa presvedčí, čo obsahuje. Potom i p. správca rečnil, vlastne čítal, tiež vraj, dobre, my ale, zadnejšie stojaci, tiež veľmi málo, ba nič sme nečuli. Však i táto prednáška bude vytlačena. Škoda, že sa správa spolku nepostarala o rečníkov, čo sú tak dobre od slova, a otázky rozoberajú z nalezky a zo základu, nech národ vidí, že len kresťanská veda oživi a povzniesie národ slovenský. Tiež i statočný program shromaždenia chyboval a miesto bolo „unter aller Kritik“, a tak s istými formalitami schôdzka sa skončila.

Na celé shromaždenie by som rieka: z málo reči i málo činov. Ono ani niet inšieho výsledku k očakávaniu, veď sme národ vraj holubiči! A vskutku, pred shromaždením neohrožene volano: sijdime sa, ratujme sa, a najme sa i ostrožkami brinkané v povedomi moci i hrđinstva, ako lvi a tygri, a keď prišla doba činu: jeden výstrel — i na slepo — do stačil a páni, tí lvi a tygri umkli, či rozleteli sa jako holubi. Národ holubiči! Meakulpinský, kde si? Opýtaj sa: nepísal som ja tak tri roky pravdu? Avšak končím svoje riadky s pokradlom: keď umelecstvo v nivoč pride, len umelci sú toho príčinou. Keď spolok v nivoč pride, len umelci spolku budú toho príčinou, tak vravi:

Anička Kozruchovej.

— **Z Ciferu.** — Nový školský rok zaklopal na dvere. „Len ďalej!“ voláme z plného srdca, jako priateľovi dobre známemu a vítame ho úprimne. Veď má priniesť dieťkom nové vedomosti, pomocou ich vychovávateľov. Len že u nás, na Slovensku, nie bez základu na školu pozeráme ako na „macochu“ a nie ako na „matku.“ Známo je, že koľko kto vie, tolko platí; koľko rozumu má, tolko ho svet cení. Jaká škola, taký život. Učiteľ, človečik slabý, klaňajúci sa každému pisárikovi až chrbtová kosť praští, zhladovaný, odvísly ani otrok — nuž potom takí sú i žiaci. Nemožno, že by sa dačomu osožnému priužili. Sprostí prišli, ešte horší odidu. Nevedia myslieť, pracovať. Naučia sa pár veršikov v škole a s touto vedomosťou majú potom zápasit s neúrodnou roľou, s prefikaným kazárom v kréme a s otročiacim ho úradníkom. Nuž, potom čo sa stane? Tá sama vlhká, bedavá, hladných vychovávajca škola, vyženie dobrý ľud z vlasti — do Ameriky. Veď naša škola je nie pre Slovákov, ale pre občánov čiro čistých maďarských krajov, lebo sa v nej len maďarsky vyučuje.

Fr. Rudonický.

— **Z Prešporka.** Mali sme tu čosi zvláštneho. Nahrnulo sa nám sem židov z celého okršleku zemského. Viete o čom sa radili? Jak by si mohli založiť svoju krajinu a to vo svätej zemi, kde panoval kedysi Dávid a Salamon. Bože, to by bola nota! Keby sa tam tak chceli stahovať! To by sažili židáci láskavosti. Nie na lopate by sme ich vynášali, ba na hnojných vidlách. Som presvedčený, že nie len šmatláci,

čapáli a glockavi, ale aj ten posledný židák by dostal ten najskvelejší foršpont obecný. Len sa židáci, osa chlapani, nedajte sa. Nech Pán Boh žehná vašim snahám. Hajda do Jeruzalema, aspoň keď navštívia naši pútnici tie sväté miesta, budú mať tam známych. Len že galiba v obci. Uhorskí židáci majú za uhom. Veď tu veľmi mnohým tak dobre, jak vši pod chrastou. Uhorskí rabini protestovali proti schôdzke a to nielen to slavné shromaždenie sionistické, ale i nás zarmucuje.

V nedeľu mala tunajšia dielna na kefy zábavu vinobranú. Robotníkov, Slovákov hromada a pozvanie vydali len maďarsky a nemecky. Čia to vina? Naši šomrali, ale len tak za dvermi, to musite hlavy vystrčiť a na hlas hovoriť. Nemému dieťatu ani mať neporozumie.

V tunajšom Katolíckom robotníckom spolku je tiež skoro väčšina našinských. Teraz si choú zástavu svätif. Chceli dať nápis maďarsky a nemecky. Ktosi sa za slovenčinu ohlásil, tu máš, radšej opustili i od nemčiny, len aby tú hnusnú našinskú k právu nemuseli dopustiť. Domluval som za to vp. predsedovi P. Jurigovi, on že ale o tom nič nevie. Azda je tam on snáď len viechou a iní šarapatia? Ne dajme sa. Nebudme takí ostichavi.

Prešporcké kruhy, páni od vojanských, hasičských, robotníckych spolkov a velebnici používajú nás jak krajčír hlúpe futro a nami tak povycpávaní, vlastné prsia nadúvajú. Pán podpredseda vieme, že je človekom, všade za nás zaujatým, prosíme ho touto cestou, nech sa ohlási za nás. Naše groše, jak vo spolkoch, tak do zvončeka, milo brinkajú a my ich ani nelutujeme, ani nezávidíme, ale nech si nás aspoň všimajú. Na narodenie P. Marie je päťdesiat ročná slávnosť, bude kázeň nemecká a maďarská, tak tiež i spev. A jakí bude ľud? Okrem niekoľko šuškejúcich sa a z boka na bok zagaňajúcich pánov, ľud náš. Veru málo bude tých očenaškov, čo okrem ist nášho ľudu k Marie sa ppvnesú. A pre nás kázne a spevu niet. Ja „dummer Slovák“ „buta tóta“ kto si má všimnúť, keď on čuší, jak pod kameňom rak. Však by si ho ešte všimnuli, ale bude snáď, nedaj Bože, neskoro. S Bohom.

Jano Nedajsa.

Nitrianska stolica.

— **Z Brockého.** Minulý týždeň ste, pane redaktore, z iste dostali 5 hrubaňských dopisnic z Brockého, v ktorých vám nadávajú skrze môj dopis, čo som o tom svätostefanskom majálesi poslal.

Nemyslíte si, že tieto grobianstvá sme my bročania písali, ja vám prezradim ako to bolo. Sišla sa spoločnosť, tá istá, čo bola na tom majálesi, keď sa náš pán farár hral na „nožnice a buchol o zem, a pri pohárku si veselo zase dali. Ja som išiel okolo a očul som krik a smiech, zastavim sa, očúvam. Všetko sa smialo a kričali: „Servus Brezina!“ — Vitajte, pane Columbus, tak sa naši páni pozdravujú, keď sa sijdú, nevedel som, čo to má byť, očúvam ďalej, a vtedy som sa dozvedel, že tí páni píšu pre vás dopisnice, písmo prekrucujú, aby sa myslelo, že to židia a sedhaci píšu, a nad svojimi vtipami sa smejú, boľi veselí od „privozu.“ Bolo vám to smiechu, keď volaktorí z nich svoju múdrosť napísal, spoločne to čítali a od smiechu sa aj po zemi váľali nad svojou múdrosťou, a náš pán farár tak sa smial. . . . Mali ohromnú radosť, že voľačo múdreho vykonali, ja som ale nemohol sa udržať od smiechu, zachechtal som sa a utekal som preč s tým úmyslom, že budúcné opišem aj ten bál, ktorý sme mali u nás na fare, keď pána administrátora vymenovali, na ktorom som bol aj ja prítomný.

Bročan.

— **Z Hradišta pri Jablonici.** Bolo nás zo pár hradišťanov v Senici a tam sme si zašli pre občerstvenie do hostinca. Hostinský nás vlúdno prijal a keď očul, že sme hradišťania, priniesol jedny maďarské noviny a ukazoval nám ich, že do týchto novin píšu aj náš pán farár. Ako sa tieto noviny menujú, to som zabudnul, akýsi „Úr“ lebo „jelenúr“ ich menoval, a hovoril nám, že pán farár náš tam píše, že on bol vždycky liberálom a aj bude, a že nebude ani kupcom, ani kramárom, len liberálom. Pán kostinský mal z toho veľkú radosť, my sme sa ale tým viac smútili, a mysleli sme si, že by bolo najlepšie bývalo, keby náš pán farár aj to bol napísal, že verne svojim zásadám

nebude viac už našim farárom, ale štátnym matrikárom. No, iného nič nového u nás, len že biedy bude dosť, a nemáme nikoho, kto by sa o nás staral. *M. V.*

Drobné zprávy.

— **Skalické mliekarské družstvo** vyplatilo členom za mlieko v mesiaci auguste 4300 korún, má už 213 takých členov, čo nosia mlieko, aj z Mokréhohája už dvaja členovia pristúpili. Ján Pukančík a Ján Kucharič, myslime, že jejich príklad aj iných prítahne, lebo pre mokrohajanov má mliekarské družstvo najväčší význam.

— **Potravný spolok vo Vrbovcich.** Vo Vrbovcich otvorili potravný spolok, odpredávačom je jedon vrbovský remeselník a spolok vedú tamejší statní učitelia a podnotár. Spolku tomuto zo srdca prajeme, lebo potrebný bol pre Vrbovce ako kus chleba, keď by len zaujatost vrbovcánov nebola slamený oheň a nepochodili tak ako s úverkovým spolkom.

— **Páni árendátori farských roľ** sa vyzivajú, aby kontrakty behom jedného týždňa u p. dr. Štetiny advokáta podpísali.

— **Vrah Plehva ušiel?** Z Milana (Taliano) oznamujú, že tamojší časopis „Corriere della Sera“ sdeľuje jedon petrohradský telegram, dľa ktorého vrah Plehva ušiel z nemocnice. Sasanov ušiel pomocou svojho priateľa, ktorý sa preobliekol za žandára a pod tou zámlkou šiel do nemocnice väzenia, že chce väzňa predviesť pred vyšetrujúceho sudcu.

— **Politický časopis ľudu slovenského** je „Slovenský Týždenník“ vychodiaci v Pešti (Budapest VIII. Rákócy-ter 3.) Kto chceš dozvedet sa niečo o politike pravdivého, bez falše a panského huncútstva, čítaj ho. „Slovenský Týždenník“ vychodí na 8 veľkých stranách s obrázkami, donáša spoľahlivé zprávy o bežných udalostach slovenských i cudzích, i o vojne. Riadni predplatelia dostanú v jaseň krásny bohatý Slovenský kalendár zdarma. Predplatné 4 koruny na celý rok.

Prijmem z poriadneho domu chlapca za učňa na pekárstvo. Bližšie sdeľi **Ondrej Vanek**, pekársky majster v Brockom (Broczkó).

Zpráva z bojišt'a.

— 30. 31. augusta a 1. septembra sa bilo u Liajongu pol miliona mužstva s 1500 kanónami. Zem sa triasla, nepriatelja sa dostali miestami z tváre v tvár a mlátili sa kolbami pušiek svojich. Rusi utratili 30.000, Japonci 25.000. Kuropatkin nechce marit nadarmo životy a preto múdro ustupuje, aby ho krídla japonského vojska neobklúčili.

Port-Artur už teraz Japonci nedobivajú, lež cheú ho v obklúčení držať, až do vyhľadovania.

Kuropatkin si trúfa, že Port-Artur vytrvá ešte 2 mesiace, kým sa dotiahne pomoc, lebo z Ruska sa mobilizuje 96.000 vojska.

Vzorky zdarma!

Firma kresťanská!

Lodenové sukne,

polovlnené rôznych bariev, 1 kus 65—70 kr. 100 kusov 60—65 zl., detské sukienky 20 kr. dohierkou zasiela:

I. Česká výr. a vývoz sukni lodenových

Adolfa Jelinka

v Lísku, p. Jimramov. (Morava.)

Nehodiaci sa tovar buď vymením alebo vezmem zpät a peniaze vrátim!!

Každá nespokojnosť vylúčená!!

Ctenému obecnstvu odporúčam svoj hojne
zásobný sklad
hlinených a hamottových kamien
 v bohatom výbere a síce od najjednoduchej-
 sích až do najskvostnejších. **Ceny od 15 zl.**
vyššie. Prevezmem tiež celé stavby k zaria-
 deniu za najlepších podmienok a správy
prevediem so zárukou.
ALCIS WOLF, Uh. Skalica, Rádnicka ul.

Obchod
s obľievaným
náčiním.

Stavebné klmpiarstvo,
 plechy všetkých druhov a
 rozmerov.

Náhrobné križe

v peknej úprave, každého
 druhu, s trvalým zlatením
 odporuča et. obecnstvu za
háječne nízke ceny.
 Taktiež prevádza každú
 opravu starých križov

Rudolf Detony
 v Skalici (Szakoleza),
 Jezovítska ulica.

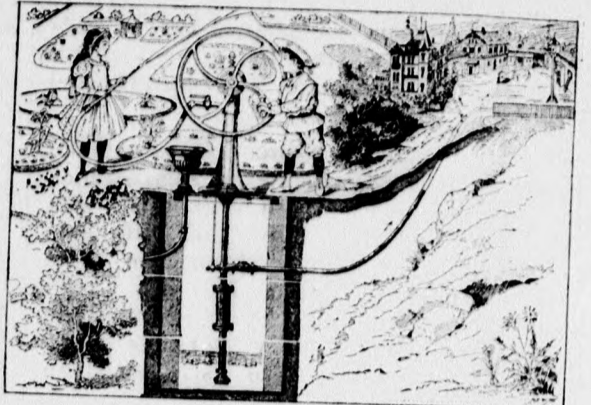
VODOVODY

samečinné i pomocou strojov

pre mestá, obec, veľkostatky, villy, tehelne, továrne a
 domy súkromné.

Najlepšie
PUMPY
 trvanlivé
 a so zárukou
 zhotovuje
 a zariaďuje

Továrň na
 vodovody a
 pumpy

JAN VÍTEZ v Přerově (Morava).

CENY MIERNE.

Prédbežné výpočty a cenníky zadarmo.

Každá sporivá gazdina
 používa

Kolínskej kávovej prísady

SO SOKOLOM == SO SOKOLOM

Docieľi tým výdatnej, chutnej a pekne zbarvenej
kávy.

TOVARNE:

v Kolíne a Prostejove, Morava.

Fiume-Amerika.

Uh.-americká paroplavba.

Z Fiume do New-Yorku najbližšie
 pohnú sa nasledujúce parolode:
 1. sept. „PANNONIA“, a 6. sept.
 „ULTONIA“. Cena šifkarty s cel-
 ým zaopatrením a vo Fiume dva
 dni zdarma ubytovaním a strovom
 za dospelú osobu **120 K.**, a za
 deti od 1-12 ročné **60 K.**

Cestovatelia, ktorí cez Fiume do
 Ameriky pcestujú, majú právo kú-
 piť si za polovičnú cenu železničné
 karty III triedy bárs na ktorej-
 kolvek stanici král. uhor. čiare
 keď aspoň 10 osôb spolu cestuje
 a keď sa šifkartou našou a pasom
 vykázat môžu. — Bezplatné vys-
 vetlenie a predplaty prijíma z po-
 verenia, „ADRIE“, uh. kr. účasť.
 paroplavebnej spoločnosti.

JOZEF PELLER
 Pozsony, Stéfania út 16. szám.

Ochranná známka
 Založeno r. 1718.

Mariacelské žalu-
 dečné kvapky

jediné pravé z lekárne:

G. Schopfa

„K Milostivej Matke“ vo fľaškách 50 a
 90 halierových. Práve len vo fľaškách, za-
 pakovaných v zeleno-bielych práhovaných
 škatulkách a opatrených ochrannou znám-
 kou »Milostivou Matkou« z Mariazell. K do-
 staniu vo všetkých lekárňach; kde nie —
 zrovna ich žiadať.

Neviete ešte?

Najlepšie náboženské noviny sú:

Posol Svätého Antona.

Vychodia mesačne raz na 16. stranách s
 krásnymi obrazmi. Predplatné na rok **2 kor.**,
 na pol roka **1 kor.** Štujúcim a podučite-
 lom na rok **1 kor. 20 hal.** Čísła na ukážku
 dostanete zdarma. Hláste sa o ne takto:

Posol Svätého Antona,
 Budapest, VIII. Szentkirályi-u. 28.

Práve vyšiel

III. sošit „Z päť
 dielov sveta“
 Cena 20 h. Dostať:
 u J. Teslika v Uh.
 Skalici.

Sviečky

všetkých druhov, ako
 kostolné voskové a polo-
 voskové, stolné, stearinové
 i parafinové. ďalej

mydlá

ku praniu a voňavé
 (toilettné), všetky

v najlepšej jakosti dodáva
 najľavnejšie

Prvá Kráľovohradecká cis.
 král. dvornia továrň
 na sviečky, mydlá a voňavky.

J. Pilnáček,
 Hradec Králové, Král. České.
 Založeno roku 1816.

Soliána česká kresťanská firma.

Cenníky i vzorčky zadarmo a franko!